24/02/2019

Ένας “σεσημασμένος” υποκλίνεται στον Άγιο Λουκά: Με “σουγιά” την έμπρακτη αγάπη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Κώστα Παναγόπουλου

«Δύσκολα, μπορεί κανείς να μείνει ανεπηρέαστος από τη γνήσια αγάπη, όσο σκληρός και να είναι».

Με αυτά τα λόγια αναφέρεται ο Σεβ. Μητροπολίτης Αργολίδος, κ.κ. Νεκτάριος, σε κάποιο περιστατικό της ζωής του Αγίου Λουκά του Ιατρού, κατά το οποίο ο Άγιος εμπράκτως απέδειξε αγάπη προς κάποιον συγκρατούμενο του, η οποία αναγνωρίστηκε ανέλπιστα από κάποιον «σκληρό» της φυλακής, έναν «αρχηγό» σεσημασμένο. Το εν λόγω περιστατικό αποθησαυρίζεται στο βραβευμένο βιβλίο του Σεβ. Μητροπολίτου υπό τον τίτλο «ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΛΟΥΚΑΣ, Ένας άγιος ποιμένας και γιατρός χειρουργός (1877-1961)» των Εκδόσεων Ακρίτας.

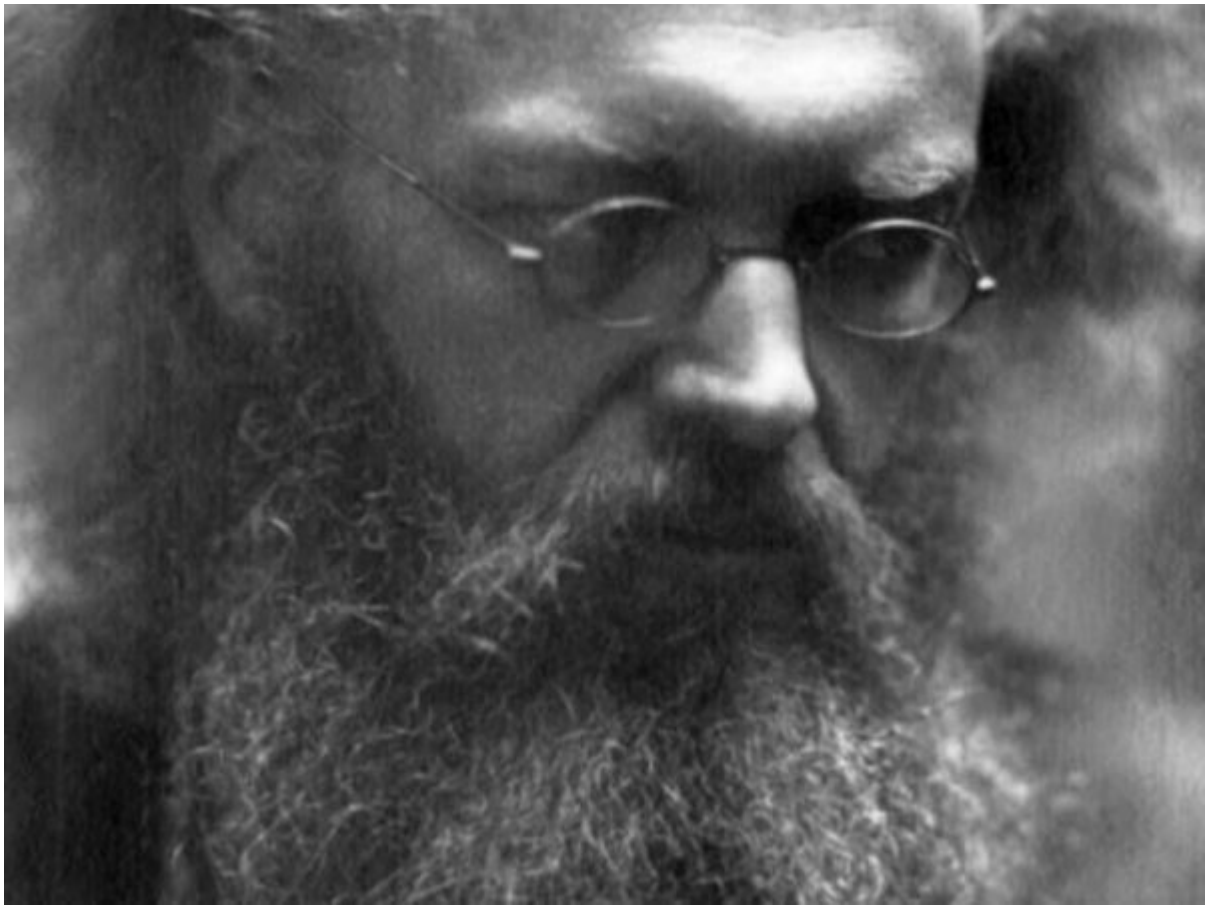

Μέσα σε άθλιες συνθήκες και με το κρύο να τρίβει το κόκκαλο στις φυλακές Ταγκάνκα της Μόσχας, ο Άγιος έκανε αγάπη, δίνοντας απλόχερα το παλτό του σε κάποιον συγκρατούμενο του, τον οποίον παρατήρησε μέσα σε υποθερμικό – πλημμυρισμένο θάλαμο. Ο κρατούμενος στεκόταν όρθιος, με το νερό να φθάνει έως τον αστράγαλο κι εκείνος να τρέμει από το κρύο.

Ο Άγιος Λουκάς δε δίστασε ούτε στιγμή. Έβγαλε πάραυτα το βαρύ πανωφόρι του και το έδωσε σ' αυτόν τον άγνωστο. Αυτή η κίνηση, η γεμάτη με αγάπη, προκάλεσε βαθιά εντύπωση σε όλους τους άλλους κρατουμένους, αφού, άλλωστε, το κρύο ήταν βαρύ – ανθρωποκτόνο! – και δε συγχωρούσε καλοσύνες.

Η έμπρακτη θυσία του Αγίου συγκίνησε ιδιαίτερα κάποιον «σκληρό», σεσημασμένο «αρχηγό» της φυλακής, ο οποίος, μέχρι τότε, δεν ήταν θετικός με τον Άγιο. Από τη μέρα, όμως, εκείνη, εδαύτος ο «σκληρός» μετάλλαξε τη στάση του, μαλάκωσε, διαβλέποντας πλέον σε αυτόν τον συγκρατούμενο του κάτι το ξεχωριστό, τη γνήσια αγάπη γνησίως εκδηλούμενη, κάτι το αντάξιο του απολύτου σεβασμού του.

Έκτοτε, κάθε φορά που ο Άγιος περνούσε από τον θάλαμο του «αρχηγού», αυτός

σηκώνονταν, τον χαιρετούσε δυνατά, του έκανε μετάνοιες και τον έλεγε «μπάτιουσκα» (δηλ. Γέροντα), εκδηλώνοντας μεγάλο σεβασμό ενώπιον όλων, ανά πάσα στιγμή της καθεμίας μεταξύ τους συναντήσεως.

Με “σουγιά” την έμπρακτη αγάπη, ο Άγιος τον είχε υποτάξει.

Ο Άγιος Λουκάς ο Ιατρός διώχθηκε, φυλακίστηκε, ταλαιπωρήθηκε για χρόνια από το άθεο κομμουνιστικό καθεστώς της Σοβιετικής Ένωσης, έχοντας για μόνη «παρανομία» του την ολοκληρωτική πίστη του στον Θεό και τη σταθερή Ορθοδοξία του. Πέρασε από κάμποσα κελιά και έζησε πολλά τέτοια παρόμοια.

Έλεγε, μάλιστα, ο Άγιος: «Σε όλες τις φυλακές, πολλές φορές έτυχε να δω πόσο εκτιμούν αυτοί οι φυλακισμένοι εγκληματίες και κακοποιοί την απλή, ανθρώπινη προς αυτούς συμπεριφορά».

Ολόκληρος ο βίος του Αγίου Λουκά του Ιατρού αποδεικνύει την ισόβια διάθεση του, ώστε να δει και να συντρέξει τον συνάνθρωπο του. Ως κορυφαίος χειρουργός σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και ως Αρχιεπίσκοπος, ύψωσε μέσα του ψηλά τη βαθυκόκκινη σημαία της αγάπης, την οποία ποτέ του δεν υπέστειλε, έως τα άκρα τέλη του θαυμασίως ορθοδόξου βίου του.